

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 16. Mai 1941

Wydano w Krakau (Krakowie) dnia 16 maja 1941 r.

Nr. 43

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
9. 5. 41	Verordnung über die Werbung für Heilmittel und Heilmethoden im Generalgouvernement	281
	Rozporządzenie o reklamowaniu środków leczniczych i sposobów leczenia w Generalnym Gubernatorstwie	281
14. 5. 41	Anordnung über die Ausdehnung der Jagdzeit für Auer- Rackel- und Birkhähne	284
	Zarządzenie o przedłużeniu czasu polowania na guszce, skrzekoty i cietrzewie	284

Verordnung

über die Werbung für Heilmittel und
Heilmethoden im Generalgouvernement.

Vom 9. Mai 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Heilmittel und Heilmethoden.

(1) Heilmittel im Sinne dieser Verordnung sind Mittel und Gegenstände, die dazu bestimmt sind, Krankheiten, Leiden oder Körperschäden jeder Art bei Mensch oder Tier zu verhüten, zu lindern oder zu beseitigen.

(2) Als Heilmittel gelten auch Mittel und Gegenstände, soweit sie dazu bestimmt sind,

1. eine allgemeine oder örtliche Empfindungslosigkeit bei Mensch oder Tier herbeizuführen;
2. zur Verhütung, Linderung oder Beseitigung von Schwangerschaftsbeschwerden, zur Erleichterung der Geburt oder beim Geburtsvorgang bei Mensch oder Tier angewendet zu werden;
3. durch Anwendung am menschlichen oder tierischen Körper Krankheiten, Leiden oder Körperschäden jeder Art zu erkennen;
4. Erscheinungen des vorzeitigen oder natürlichen Alterns, ferner besondere körperliche oder seelische Zustände bei Mensch oder Tier zu verhüten, zu lindern oder zu beseitigen, insbesondere der Verjüngung, geschlechtlichen Anregung, Entwöhnung von Tabak- oder Alkoholgenuss, Abmagerung oder Behebung der Magerkeit, Verbesserung der Körperform zu dienen;
5. Ungeziefer, mit dem Mensch oder Tier behaftet ist, zu beseitigen.

Rozporządzenie

o reklamowaniu środków leczniczych i sposobów
leczenia w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 9 maja 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Środki lecznicze i sposoby leczenia.

(1) Środkami leczniczymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są środki i przedmioty, przeznaczone do zapobiegania chorobom, cierpieniom lub szkodom cielesnym wszelkiego rodzaju u ludzi lub zwierząt oraz do ich uśmierzania lub usunięcia.

(2) Za środki lecznicze uchodzą również środki i przedmioty, o ile przeznaczone są do tego, by

1. spowodować ogólne lub miejscowe znieczulenie u ludzi lub zwierząt;
2. zastosować je do zapobiegania, uśmierzania lub usunięcia dolegliwości ciąży, ułatwienia porodu lub przy procesie porodowym u ludzi lub zwierząt;
3. rozpoznać drogą zastosowania na ciele ludzkim lub u zwierząt choroby, cierpienia lub szkody cielesne wszelkiego rodzaju;
4. zapobiec objawom przedwczesnego lub naturalnego starzenia się, oraz szczególnym cielesnym lub psychicznym stanom u ludzi lub zwierząt uśmierzać je albo usuwać, w szczególności służyć do odmłodnienia, płciowego pobudzania, odwyuczajenia od palenia tytoniu lub picia alkoholu, do schudnięcia lub usunięcia chudości, poprawienia kształtu ciała;
5. usunąć robactwo, którym ludzie lub zwierzęta są dotknięte.

(3) Als Heilmethoden sind alle Verfahren und Behandlungen anzusehen, die zu Heilzwecken im Sinne von Abs. 1 und 2 vorgenommen werden.

(4) Für Nährpräparate und kosmetische Artikel gelten die Bestimmungen dieser Verordnung insoweit, als auch sie für Heilzwecke bestimmt sind.

§ 2

Verbotene Werbung.

(1) Jede Werbung für pharmazeutische Spezialitäten, deren Herstellung und Vertrieb nicht durch amtliche Registrierung genehmigt ist, wird verboten. Dasselbe gilt für alle anderen Heilmittel, zu deren Herstellung und Vertrieb die erforderliche Genehmigung nicht erteilt wurde.

(2) Das Verbot gilt auch für jede Werbung für Heilmethoden, die nicht auf direkter Wahrnehmung der Krankheitserscheinungen beruhen (Fernbehandlung).

§ 3

Irreführende Werbung.

Jede irreführende Werbung für Heilmittel ist verboten. Als irreführend wird angesehen

1. jede Anpreisung durch falsche Angaben über die Zusammensetzung oder Beschaffenheit eines Heilmittels oder Heilgegenstands;
2. jede Beschreibung von Heilmitteln und Heilmethoden, die ihrer wahren Wirkung nicht entspricht;
3. alle irreführenden Angaben über Vorbildung, Befähigung oder Erfolge der an der Herstellung und Werbung beteiligten Personen.

§ 4

Genehmigung zur Werbung.

(1) Jede Werbung für Heilmittel und Heilmethoden durch Anzeigen, Flug- und Werbeschriften, Dankschreiben oder sonstige Anpreisung irgendwelcher Art ist nur mit ausdrücklicher Genehmigung gestattet.

(2) Dasselbe gilt für Anzeigen, Reklame- und Werbeschriften für Heilanstalten, Kurorte, Mineral- und Heilwässer, jedoch mit der Einschränkung, dass zur Werbung für staatliche Heilanstalten und Kurorte sowie für Mineral- und Heilwässer, deren Vertrieb unter staatlicher Verwaltung steht, die Genehmigung nur für den Teil des Werbetextes erforderlich ist, der sich mit den Heilwirkungen und Heilerfolgen befasst.

§ 5

Werbeart.

(1) Die Werbung darf nur mit dem genehmigten Text und durch die im Genehmigungsbescheid bezeichnete Werbeart erfolgen.

(2) Für Heilmittel, die nur auf ärztliche Verordnung verabfolgt werden, darf die Genehmigung nur zur Werbung in der Fachpresse erteilt werden.

§ 6

Erteilung der Genehmigung.

(1) Die Genehmigung erteilt der Distriktschef, der für den Wohnsitz des Antragstellers oder den Sitz seines gewerblichen Unternehmens zuständig ist.

(2) Firmen, gewerbliche Unternehmen oder Einzelpersonen, die im Generalgouvernement keinen ständigen Wohnsitz haben und auch keine ständige Vertretung unterhalten, reichen die Anträge beim Distriktschef in Krakau ein.

(3) Za sposoby leczenia należy uważać wszelkie metody i zabiegi, które się stosuje w celach leczniczych w myśl ust. 1 i 2.

(4) Do preparatów odżywczych oraz artykułów kosmetycznych mają zastosowanie postanowienia niniejszego rozporządzenia o tyle, o ile również i one przeznaczone są do celów leczniczych.

§ 2

Zakazane reklamowanie.

(1) Każde reklamowanie farmaceutycznych specyfików, na wyrób i sprzedaż których nie uzyskano zezwolenia przez urzędową rejestrację, jest zabronione. To samo dotyczy wszystkich innych środków leczniczych, do których wyrobu i sprzedaży wymaganego zezwolenia nie udzielono.

(2) Zakaz dotyczy również każdego reklamowania sposobów leczenia, które nie polegają na bezpośredniej obserwacji objawów chorobowych (leczenie na odległość).

§ 3

Reklamowanie wprowadzające w błąd.

Każde wprowadzające w błąd reklamowanie jest zakazane. Jako w błąd wprowadzające uważa się

1. każde zalecanie za pomocą fałszywych danych o składzie lub jakości środka leczniczego albo przedmiotu leczniczego;
2. każdy opis środków leczniczych i sposobów leczenia, który nie odpowiada swemu prawdziwemu działaniu;
3. wszelkie w błąd wprowadzające dane o wykształceniu, zdolnościach albo powodzeniach osób, biorących udział w wyrobie i reklamowaniu.

§ 4

Zezwolenie na reklamowanie.

(1) Każde reklamowanie środków leczniczych i sposobów leczenia za pomocą ogłoszeń, ulotek i pism propagandowych, pism dziękczynnych lub innego zachwalania jakiegokolwiek bądź rodzaju, dozwolone jest tylko za wyraźnym zezwoleniem.

(2) To samo dotyczy ogłoszeń, pism reklamowych i propagandowych dla zakładów leczniczych, uzdrowisk, wód mineralnych i leczniczych, jednak z tym ograniczeniem, że dla reklamowania państwowych zakładów leczniczych i uzdrowisk, jak również dla reklamowania wód mineralnych i leczniczych, których sprzedaż pozostaje pod zarządem państwowym, zezwolenie wymagane jest tylko dla tej części tekstu reklamowego, która dotyczy działań i sukcesów leczenia.

§ 5

Sposób reklamowania.

(1) Reklamowanie może odbywać się tylko za pomocą tekstu zezwolonego i w sposób reklamowania, określony w orzeczeniu zezwalającym.

(2) Dla środków leczniczych, wydawanych tylko na zarządzenie lekarskie, udzielać wolno zezwolenia tylko na reklamowanie w prasie fachowej.

§ 6

Udzielenie zezwolenia.

(1) Zezwolenia udziela Szef Okręgu, właściwy dla miejsca zamieszkania wnioskodawcy lub dla siedziby jego przemysłowego przedsiębiorstwa.

(2) Firmy, przedsiębiorstwa przemysłowe lub osoby poszczególnie, nie mające w Generalnym Gubernatorstwie żadnego stałego miejsca zamieszkania oraz nie utrzymujące również żadnego stałego zastępstwa, wnoszą podania do Szefa Okręgu w Krakau (Krakowie).

§ 7

Stellung der Anträge.

(1) Die Anträge sind von denjenigen Firmen, gewerblichen Unternehmen oder Einzelpersonen zu stellen, in deren Interesse die Werbung erfolgen soll.

(2) Dem Antrag ist der genaue Wortlaut des Werbetextes in fünf Exemplaren beizufügen und die in Aussicht genommene Werbeart genau zu bezeichnen.

§ 8

Stempelsteuer und Gebühren.

(1) Für die Erteilung einer Genehmigung zur Werbung für Heilmittel und Heilmethoden wird neben der gesetzlichen Stempelsteuer für den Antrag und das Zeugnis nach dem Gesetz vom 1. Juli 1926 über die Stempelgebühren in der Fassung vom 7. Juni 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 64 Pos. 404 insbesondere Art. 140, 144, 145, 154, 160) eine Gebühr in Höhe von 10 bis 50 Zloty erhoben, je nach der Art der beantragten Werbung.

(2) Die Gebühren fließen in die Kasse des Generalgouvernements.

§ 9

Befreiung.

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung — Abteilung Gesundheitswesen) kann Firmen, gewerbliche Unternehmen oder Einzelpersonen widerruflich von der Genehmigungspflicht befreien.

(2) Anträge auf Befreiung sind beim zuständigen Distriktschef einzureichen.

§ 10

Verantwortliche Personen.

(1) Verantwortlich für die Werbung sind die Personen, welche die Werbung veranlassen und, wenn diese nicht ermittelt werden können, auch solche Personen, die für die Werbung in Zeitungen, Zeitschriften, Druckschriften oder sonst für die Verbreitung des Werbetextes durch öffentliche Reklame die Verantwortung tragen.

(2) Soweit die Werbung nicht in regelmässigen oder periodischen Druckschriften erfolgt, muss die Werbeschrift den Namen und die Anschrift des Druckers und, soweit sie durch andere Verfahren hergestellt und veröffentlicht wird, den Namen und die Anschrift des Herstellers bezeichnen.

§ 11

Wirksamkeit der Genehmigung.

Die erteilte Genehmigung auf Grund dieser Bestimmungen ersetzt jede Genehmigung, die nach anderen Vorschriften, insbesondere nach der Zweiten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Herausgabe von Druck-Erzeugnissen vom 5. September 1940 (V.B.I.G.G. II S. 487) erforderlich ist.

§ 12

Widerruf früherer Genehmigungen.

Alle bisher erteilten Genehmigungen treten am 31. August 1941 ausser Kraft.

§ 13

Strafbestimmungen.

(1) Jede Zuwiderhandlung gegen die Bestimmungen dieser Verordnung wird im Verwaltungsstrafverfahren nach Massgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (V.B.I.G.G. I S. 300) geahndet.

§ 7

Wnoszenie podań.

(1) Podania winny wnosić te firmy, przemysłowe przedsiębiorstwa lub osoby poszczególne, w interesie których reklamowanie ma nastąpić.

(2) Do podań należy dołączyć dokładne brzmienie tekstu reklamy w pięciu egzemplarzach i oznaczyć dokładnie zamierzony sposób reklamowania.

§ 8

Opłata stempłowa i należności.

(1) Za udzielenie zezwolenia na reklamowanie środków leczniczych i sposobów leczenia pobiera się oprócz ustawowej opłaty stempłowej od podania i świadectwa według ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych w brzmieniu z dnia 7 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404; w szczególności art. 140, 144, 145, 154, 160) należność w wysokości od 10 do 50 złotych według sposobu reklamowania, o który wniesiono podanie.

(2) Należności wpływają do kasy Generalnego Gubernatorstwa.

§ 9

Zwolnienie.

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych — Wydział Spraw Zdrowotnych) może odwoalnie zwalniać firmy, przemysłowe przedsiębiorstwa lub poszczególne osoby od obowiązku uzyskania zezwolenia.

(2) Podania o zwolnienie należy wnosić do właściwego Szefa Okręgu.

§ 10

Osoby odpowiedzialne.

(1) Odpowiedzialne za reklamowanie są te osoby, które spowodowały reklamowanie, a jeżeli tych odnaleźć nie można, również takie osoby, które odpowiedzialne są za reklamowanie w dziennikach, czasopismach, pismach drukowych lub poza tym odpowiadają za rozpowszechnianie tekstu reklamowego drogą publicznej reklamy.

(2) O ile reklamowanie nie odbywa się w regularnie lub periodycznie wychodzących pismach, musi pismo reklamowe zawierać nazwisko i adres drukarni, a jeżeli ono dokonane i ogłoszone jest innym sposobem, nazwisko i adres wydawcy.

§ 11

Skuteczność zezwolenia.

Zezwolenie, udzielone na podstawie niniejszych postanowień, zastępuje wszelkie zezwolenia, które są wymagane według innych przepisów, w szczególności według drugiego postanowienia wykonawczego o wydawaniu druków z dnia 5 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 487).

§ 12

Cofnięcie poprzednich zezwoleń.

Wszystkie dotąd udzielone zezwolenia tracą swą moc z dniem 31 sierpnia 1941 r.

§ 13

Postanowienia karne.

(1) Każde wykroczenie przeciw postanowieniom niniejszego rozporządzenia, karane będzie w trybie karno-administracyjnym stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Den Strafbescheid erlässt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die zuständige Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und Geldstrafe bis zu 5000 Zloty oder auf eine dieser Strafen erkennen.

§ 14

Druck-Erzeugnisse aus dem Reich.

Fachschriften, Zeitungen und Zeitschriften aus dem Deutschen Reich, in denen für im Reich hergestellte Mittel geworben wird, unterliegen für ihre Verbreitung im Generalgouvernement keiner Beschränkung aus dieser Verordnung.

§ 15

Inkrafttreten.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Juni 1941 in Kraft.

(2) Gleichzeitig tritt der Art. 11 der Verordnung über die Ausübung der ärztlichen Praxis vom 25. September 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 81 Pos. 712) und der § 5 der Verordnung betreffend die Ausübung der ärztlichen Praxis vom 30. Januar 1934 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 11 Pos. 96) ausser Kraft.

Krakau, den 9. Mai 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) Jeżeli ukaranie w drodze postępowania karno-administracyjnego okazuje się nie wystarczające, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę właściwej władzy oskarżenia. Sąd może orzec karę więzienia i grzywnę do 5 000 złotych lub jedną z tych kar.

§ 14

Utwory drukarskie z Rzeszy.

Pisma fachowe, dzienniki, czasopisma z Rzeszy Niemieckiej, w której reklamuje się środki wyprodukowane w Rzeszy, nie podlegają co do ich rozpowszechniania w Generalnym Gubernatorstwie żadnemu ograniczeniu, wpływającemu z niniejszego rozporządzenia.

§ 15

Wejście w życie.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1941 r.

(2) Równocześnie traci swą moc art. 11 rozporządzenia o wykonywaniu praktyki lekarskiej z dnia 25 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712) i § 5 rozporządzenia o wykonywaniu praktyki lekarskiej z dnia 30 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 96).

Krakau (Kraków), dnia 9 maja 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung

über die Ausdehnung der Jagdzeit für Auer-, Rackel- und Birkhähne.

Vom 14. Mai 1941.

Auf Grund des § 13 Abs. 2 der Jagdverordnung für das Generalgouvernement vom 13. Juni 1940 (VBlGG. I S. 203) ordne ich an:

§ 1

In Anlehnung an die Regelung im Altreich wird die Jagdzeit der Auer, Rackel- und Birkhähne für das laufende Jagdjahr bis zum 31. Mai 1941 verlängert.

§ 2

Diese Anordnung tritt am 16. Mai 1941 in Kraft.

Krakau, den 14. Mai 1941.

Der Leiter der Hauptabteilung Forsten
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Eissfeldt

Zarządzenie

o przedłużeniu czasu polowania na głuszcę, skrzekoty i cietrzewie.

Z dnia 14 maja 1941 r.

Na podstawie § 13 ust. 2 rozporządzenia łowieckiego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 13 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 203) zarządzam:

§ 1

W oparciu o uregulowanie w Rzeszy (Altreich) przedłuża się czas polowania na głuszcę, skrzekoty i cietrzewie na bieżący rok polowania do dnia 31 maja 1941 r.

§ 2

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 maja 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 14 maja 1941 r.

Kierownik Głównego Wydziału Lasów
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Eissfeldt

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28.80 (RM 14.40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0.60 (RM 0.30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitiertweise: VBlGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).
Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).